SVEUČILIŠTE U ZAGREBU FAKULTET ELEKTROTEHNIKE I RAČUNARSTVA

DIPLOMSKI RAD br. 1935

Lokalizacija autonomnog vozila u simuliranom urbanom okruženju

Matija Vukić

Umjesto ove stranice umetnite izvornik Vašeg rada.

Da bi ste uklonili ovu stranicu obrišite naredbu \izvornik.

Zahvala

SADRŽAJ

1.	Uvo	d	1
2.	Prob	roblem lokalizacije autonomnog vozila	
	2.1.	Lokalizacija	2
	2.2.	Problem lokalizacije	4
3.	Priprema podataka		
	3.1.	Simulator	5
	3.2.	Opis okruženja	7
		3.2.1. Senzori	8
		3.2.2. Promet	10
	3.3.	Point cloud	11
	3.4.	Ground truth	11
	3.5.	Izvor podataka	11
	3.6.	Prikupljanje podataka	11
4.	Algoritmi lokalizacije		12
	4.1.	Obitelj algoritama	12
	4.2.	Opis algoritama	12
	4.3.	Algoritmi	12
		4.3.1. Algoritam 1	12
		4.3.2. Algoritam 2	12
5.	Eksperimentalni rezultati		14
6.	Zak	ljučak	15
Lit	iteratura		

1. Uvod

U zadnjih 30ak godina se može vidjeti ubrzan napredak u automatici i računarstvu. Tome su prethodile godine teorizacija iz kojih su kasnije nastali razni algoritmi za optimizacije i obradu podataka. Sada s razvojem računalnih aspekata poput memorija te procesorske snage možemo obrađivati sve više podataka u što manje vremena. To omogućava današnjim vozilima da u potpunosti budu električna što znači da su stalno u kontaktu s okolinom te mogu bez prestanka skupljati podatke iz okoline. Ta vozila su zapravo skupine senzora i urađaja konstantno povezanih na internet.

Skoro sva takva vozila danas imaju mogućnost autonomne vožnje. To omogućuju ljudima ugodnije iskustvo te veliko smanjenje broja prometnih nesreća koje uzrokuju vozači u stanjima koja nisu prigodna za vožnju ili čistome nemaru. S obzirom da je sigurnost u prometu jedna od najvažnijih stvari po pitanju svih sudionika "ona mora biti prioritet. To znači da svi algoritmi za bilo kavo upravljanje vozilom moraju biti u potpunosti testirani te bez ikakvih pograšaka. Naravno to je nemoguć zahtjev zato što u takvoj domeni ti algoritmi za rad imaju previše varijabli koje se ne mogu uzeti u obzir.

Cilj ovoga rada je ukratko objesniti rad i prkazati rezultate nekoliko algoritama te njihove točnosti. Ulaz u algoritam su senzorska očitanja dok su izlazi lokacija vozila tj. relativna promjena lokacije između dva očitanja. Za usporedbu rezultata koristimo referentne podatke koji su prikupljni iz simulatora te je tako garantirana njihova točnost. Nekoliko primjera podataka je provedeno kroz algoritme te uspoređeno s referentnim podacima. Rezultati tih evaluacija su ilustrirani pomoću grafova.

2. Problem lokalizacije autonomnog vozila

2.1. Lokalizacija

Roboti i vozila u većini slučajeva se primjenjuju za izvođenje repetitivnih ili opasnih po život poslova. Čovjeka zamjenjuje robot ali to znači da je za upravljanje robota zadužen taj isti robot ili neki udaljeni sustav tj. čovjek više nema tu ulogu. U tu svrhu su roboti i vozila opremljeni raznim senzorima da bi se to omogučilo. Svi podaci prikupljeni iz tih senzora se koriste prilikom lokalizacije robota ili vozila.

Lokalizacija je postupak određivanja lokacije objekta u prostoru iz ulaznih podataka. Lokalizacija može biti vrlo zahtjevan zadatak te se u tu svrhu mogu koristiti algoritmi različitih složenosti. Što je algoritam složeniji to se sporije izvodi ali je točiji dok se neki više optimizirani tj. brži algoritmi brže izvode ali postoji veća vjerojatnost da je došlo do pogreške prilikom izvođenja.

Koriste se algoritmi za istovremenu lokalizaciju i mapiranje [dodaj SLAM link] tj. za stvaranje karte nepoznatog prostore kojime se robot kreće te koordinate u tome prostoreu. Lokalizacija odgovara 'Gdje je robot sada?' tj. gdje je sada naspram prethodne lokacije. Na to pitanje se može odgovoriti ovisno o tome radi li se o lokalizaciji u otvorenome ili zatvorenome prostoru. Lokacija robota je oglavnom prikazana u kartezijskom koordinatnom sustavu, bilo to u 2d ili 3d prostoru.

Postoje dvije vrste lokalizacije:

- Lokalna informacije se prikupljaju pomoću senzora robota iz njegove okoline
- Globalna informacije se dobiju iz GPS-a ili slično

Neke metode lokalizacije

Jedna od najjednostavnijih metoda je "Metoda najmanjih kvadrata" (eng. Least Squares Error) gdje se koristi metoda najmanjih kvadrata za regresijsku analizu podataka. Cilj te metode jest minimizacija pogreške gdje robot jest i gdje bi robot trebao biti tj. ona okvirno procjenjuje gradijent funkcije pomaka robota.

Praćenje pozicije (eng. Pose Tracking) metoda se koristi kada je poznata početna pozicija robota pa je potrebno samo pratiti njegovu poziciju kroz vrijeme. Metoda koristi ekstrakciju tj. izdvajanje značajki okoline koje se mogu uspoređivati te se tako kroz vrijeme može pratiti promjena položaja nekih uočljivih objekata.

Metoda višestrukih hipoteza (eng. Multiple Hypotesis Localization) pretpostavlja da početna pozicija nije poznata ali je poznata topografija mape. U ovome slučaju početnu poziciju može robotu pridodati korisnik ili robot uvijek može započeti iz iste pozicije. Ideja iza ove metode je da se detektira svojstvo te se preko njega stvaraju hipoteze o položaju robota naspram toga objekta kojemu pripada to svojstvo. Može se stvoriti nova hipoteza ili se može poboljšati neka od prethodnih hipoteza ili ipak eliminirati.

Metoda iteracije najbližih točaka (eng. Iterative Closest Point) minimizira razliku između dvije skupine točaka tako da iterira između svake dvije točke te pronalazi onu kombinaciju koja daje najmanju grešku. Često se koristi pri rekonstrukciji 2D ili 3D površina nakon skeniranja. Tijekom izvođenja te metode jedna skupina točaka je fiksna tj. referentna dok se druga transformira tako da se najbolje slažu koordinatama u referentnom skupu. Postoje mnoge varijante ICP-a od kojih su point-to-point (usporedba točka-točka), point-to-plane (usporedba točke-površina) i point-to-line (usporedba točka-linija) najpopularnije.

Metoda usporedbe očitanja (eng. Scan Matching) koristi dva uzastopna očitanja senzora robota poput lasera, sonara, ... da se pronađe relativan pomak robota u prostoru. Razlike između dva očitanja senzora se mogu uočiti vrlo lako zbog učestalosti skeniranja tj. frekvencije dohvaćanja senzorskih podataka te o gustoći lasera kojih uglavnom ima od nekoliko stotina do nekoliko tisuća. Načina na koji se zapravo traže razlike između dva očitanja ima mnogo. Koriste se laseri (eng. Laser Range Finders) da bi vidio prepreke i odometrija kotača (eng. Wheel Odometry) da dobije okvirno stanje robota. Odometrija iz kotača ima određenu grešku zbog proklizavanja kotača ili nekog drugog razloga te se ona tada ispravlja pomoću izračunatih vrijednosti odometrije iz lasera. U ovom radu će biti opisan te implementiran način pronalaženja odometrije pomoću korelacije histograma podataka iz lasera.

2.2. Problem lokalizacije

Sve prethodno navedene imaju nešto zajedničko, a to je da koriste algoritme čiji rezultati nikada nisu posve točni.

Ta netočnost može proizaći zbog sljedećih razloga:

- Šum u očitanjime u podacima koji se dobiju iz senzora uvijek ima i podataka koji su nastali zbog privremenih objekata (npr. pas koji prolazi pokraj vozila)
- Sinkronizacija obrade i očitanja podataka zbog prebrzog slanja podataka algoritmu, te se tako mogu neka očitanja preskočiti
- Samog načina izvedbe senzora možda senzor zbog samog načina fizičke izvedbe ima uračunat šum

- ...

Razne metode lokalizacije već unutar svog tijeka izvođenja imaju metode koje prate veličinu relativne pogreške te ju pokašaju minimizirati nakon svake iteracije ali ta pograška i dalje postoji te će uvijek i postojati. Te pogreške se robota koji rade u skladištima ne moraju uzeti previše ozbiljno, dok se kod autonomnih vozila u svakodnevnome cestovnom prometu ili industrijskih robota te pogreške moraju uvijek uzeti u obzir.

3. Priprema podataka

3.1. Simulator

Za točne referentne podatke potrebno je imati simulirano okruženje. Takvo simulirano okruženje se zove simulator. Potreban je simulator koji već ima integrirane razne mape, razne senzore, vozila te način komunikacije s tim vozilima iz vanjskih skripti. Neki od simulatora su opisani u sljedećem tekstu.

Carla

Slika 3.1: Carla logo

Carla je simulacijsko okruženje koje služi za testiranje metoda i algoritama prilikom razvoja autonomnih vozila. U pozadini koristi Unreal Engine za izvršavanje simulacije. Simulator se ponaša kao poslužitelj koji prima naredbe iz vanjskih klijentskih programa. Ti klijentski programi su pisani u programskom jeziku pytohn. Carla ima integirane razne senzore te su neki od njih:

- RGB kamera
- LIDAR senzor
- Senzor dubine
- GNSS

Sponzori projekta su Intel, Toyota, GM i Computer vision Center. Više o ovome simulatoru će biti u sljedećem poglavlju.

Apollo

Slika 3.2: Apollo logo

Apollo je također rješenje za testiranje autonomnoh vozila. Sadrži simulator ali također je i potpuno komercijalno rješenje. Podržava razne scenarije, ima sustav ocjenjivanja koji daje ocjenu na temelju desetak metrika. Simulacije zapravo provodi u oblaku tj. koristi Microsoft Azure. Sponzori projekta su mnoge azijske tvrtke kao i Ford, Microsoft, Daimler, Honda, Intel i ostali.

rFpro

Slika 3.3: rFpro logo

rFpro je kompletno rješenje za testiranje autonomnih vozila. U potpunosti je kommercijalno rješenje ali je zato jedno od najboljih u svijetu. Uglavnom je usredotočeno na primjenu strojnog učenja u autonomnim vozilima. Ima jednu od najvećih baza digitaliziranih stvarnih likacija diljem svijeta. Dinamički sustav vremena omogućuje testiranje ponašanja vozila u raznim vremenskim uvjetima. Sponzori projekta su BMW, Shell, GM, Renault i ostali.

AVSimulation

Slika 3.4: AVSimulation logo

AVSimulation se zapravo sastoji od simulatora vožnje i samog simulatora SCA-NeR. SCANeR je skup aplikacija koji pružaju rute, senzore, vozila, dinamičko vrijeme, pisanje skripti. Vrlo je modularan. Smulator vožnje je zapravo kupola koja se sastoji od cijelog vozila te se zapravo kretanje tog vozila simulira unutar te kupole. Sponzori su Renault, PSA, Volvo, Microsoft, Mazda i ostali.

3.2. Opis okruženja

Simulacijsko okruženje će biti Carla zato što ima vrlo široko programsko sučelje za upravljanje aspektima simulacije te je besplatno za korištenje. Simulator se pokreće kao poslužitelj te se vozila dodaju pomoću skripte koja je napisana u programskom jeziku python.

Slika 3.5: Primjer mape pod nazivom Town03

Na slici 3.5 se vidi pogled na jedan od 7 mapa iz perspektive slobodne kamere.

Korištene mape su definirane OpenDrive standardom. Simulator podržava raznolike senzore. Svi ti senzori se mogu postaviti samostalno na mapu, ali su najkorisniji kada se postave na drugo vozilo.

3.2.1. Senzori

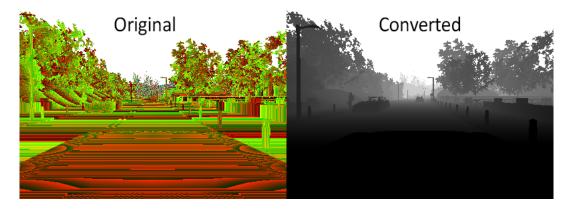
RGB senzor

Slika 3.6: Primjer regularne kamere

RGB kamera je zapravo regularna kamera koja sliku onoga što vidi predstalja pomoću crvene, zelene i plave boje.

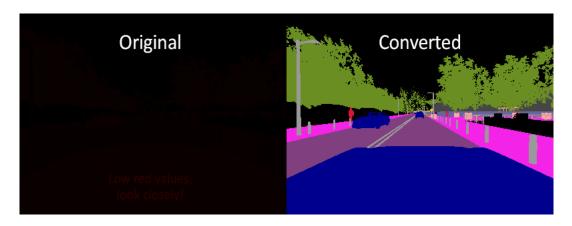
Senzor dubine

Slika 3.7: Primjer rezultata senzora dubine

Senzor dubine prikazuje svaki pixel na slici kamere u nijansama sive boje tj. ovisno koliko je objekt na određnome pixelu odaljen od kamere imat će svijetliju nijansu.

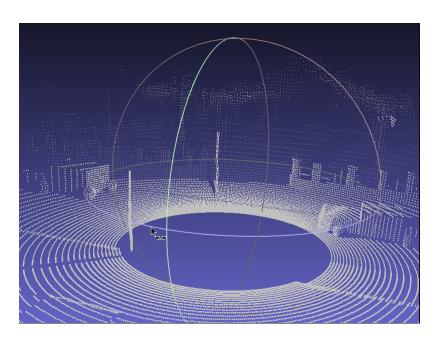
Senzor semantičke segmentacije

Slika 3.8: Primjer semantičke segmentacija

Ovaj senzor dijeli sliku kamere na semantičke dijelove tj. objekterazličitog tima predstavlja drigim bojama. Na slici 3.8 se vidi da je nebo crne boje, auti su plave boje, drveće je zeleno itd.

LIDAR senzor

Slika 3.9: LIDAr podaci

LIDAR senzor je zapravo vertikalan skup lasera koji simuliraju skeniranje od 360 stupnjeva tako da se rotiraju određeni broj puta u sekundi. Povratni podaci senzora su zapravo točke do kojih su laseri uspjeli doći. Na slici 3.9 se mogu vidjeti takvi podaci

vizualizirani u programu MeshLab. Više o ulaznim parametrima senzora kasnije u radu.

Senzor sudara

Ovaj senzor dojavljuje klijentskome programu ako se vozila sudarilo s drugim objektom u simulaciji.

Senzor prijelaza trake

Ovaj senzor dojavljuje klijentskome programu ako je vozilo prošlo preko trake na cesti.

GNSS senzor

Senzor koji dojavljuje klijentskome programu trenutnu GNSS lokaciju vozila. Ta lokacija se interno računa tako da se lokacija vozila dodaje na geografsku referentnu lokaciju definiranu za cijelu mapu.

Senzor prepreke

Ovaj senzor javlja klijentskome programu ako se ispred vozila nalazi prepreka.

3.2.2. Promet

Postoji poveći broj već unaprijed definiranih vozila koja se mogu koristiti. Mogu se koristiti kao nositelji senzora ili kao ostali sudionici u prometu. Carla ima dobro definirana prometna pravila te semafore da bi simulacija izgledala što vjernije.

3.3. Point cloud

Oblak točaka ili skup točaka (eng. point cloud) je nakupina točaka u trodimenzionalnom koordinatnome sustavu.

3.4. Ground truth

Transformacije i rotacije vozila ...

3.5. Izvor podataka

Kao izvor podataka za algoritme se koristi već prije spomenuti LIDAR senzor. S obzirom da je senzor simuliran, možemo mu postavljati sljedeće parametre:

- Broj kanala broj lasera
- Donja granica polja vida koliko nisko su orijentirani laseri
- Gornja granica polja vida koliko visoko su orijentirani laseri
- Ukupan broj točaka ukupan broj točaka po laseru u očitanju
- Frekvencija rotacije koliko četo se laseri rotiraju
- Vremenski korak koliko često se podaci očitavaju

Podaci koje nam vrati senzor su zapravo u obliku skupa točaka (eng. Point Cloud).

3.6. Prikupljanje podataka

Podaci su prikupljeni ...

4. Algoritmi lokalizacije

4.1. Obitelj algoritama

Koruišteni algoritmi su ...

4.2. Opis algoritama

Algoritmi su implementirani u ...

4.3. Algoritmi

4.3.1. Algoritam 1

Opis algoritma

Ovaj algoritam radi tako da ...

Rezultat algoritma

Rezultati algoritma su ...

Evaluacija rezultata

U usporedbi s ground truth ovaj algoritam ...

4.3.2. Algoritam 2

Opis algoritma

Ovaj algoritam radi tako da ...

Rezultat algoritma

Rezultati algoritma su ...

Evaluacija rezultata

U usporedbi s ground truth ovaj algoritam ...

5. Eksperimentalni rezultati

Eksperimentalni rezultati ...

6. Zaključak

Zaključak.

LITERATURA

Lokalizacija autonomnog vozila u simuliranom urbanom okruženju Sažetak

Sažetak na hrvatskom jeziku.

Ključne riječi: lokalizacija, simulacija

Title

Abstract

Abstract.

Keywords: simulation, localization.